

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/11/2013
Identifikačné číslo spisu:	9512100163
Dátum vydania rozhodnutia:	05.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9512100163.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. marca 2014 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému Mgr. S. J. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 23. septembra 2013, sp. zn. PK-1 T 33/2012, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného Mgr. S. J. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a j ú .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 23. septembra 2013, sp. zn. PK - 1 T 33/2012, bol obžalovaný Mgr. S. J. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 6. októbra 2010 o 16:16 h, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, sľúbil úplatok v neurčenej výške Ing. S. H., zodpovednému pracovníkovi spoločnosti F. so sídlom na ulici J. v I., v súvislosti s výkonom kontroly motorových vozidiel podľa zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách v zmysle vyhlášky Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR č. 578/2006 Z. z. za to, že vozidlu továrenskej značky Škoda Favorit, ev. č. I., patriaceho S. W. a motocyklu továrenskej značky Honda CBR 1100XX, ev. č. I., patriaceho W. K., vystaví doklady o vykonaní technickej a emisnej kontroly bez pristavenia vozidla ku kontrole a hodnoteniu stavu vozidla,

2/ dňa 30. októbra 2010 o 11:04 h po predchádzajúcej vzájomnej dohode, sľúbil úplatok v neurčenej výške Ing. S. H., zodpovednému pracovníkovi spoločnosti F. so sídlom na ulici J. v I., v súvislosti s výkonom kontroly motorových vozidiel podľa zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách v zmysle vyhlášky Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR č. 578/2006 Z.z. za to, že vozidlu továrenskej značky Nissan Patról GR, ev. č. I., ktorého majiteľom bol S. U., vystaví doklady o vykonaní technickej a emisnej kontroly bez pristavenia

vozidla ku kontrole a hodnoteniu stavu vozidla,

3/ dňa 11. novembra 2010 o 14:38 h po predchádzajúcej vzájomnej dohode, sľúbil úplatok v neurčenej výške Ing. S. H., zodpovednému pracovníkovi spoločnosti F. so sídlom na ulici J. v I., v súvislosti s výkonom kontroly motorových vozidiel podľa zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách v zmysle vyhlášky Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR č. 578/2006 Z. z. za to, že vozidlu - vlečke továrenskej značky BSS P93S, ev. č. I., ktorá je majetkom firmy O., vystaví doklady o vykonaní technickej kontroly bez pristavenia vozidla ku kontrole a hodnoteniu stavu vozidla,

4/ dňa 25. novembra 2010 o 15:24 h po predchádzajúcej vzájomnej dohode, sľúbil úplatok v neurčenej výške Ing. S. H., zodpovednému pracovníkovi spoločnosti F. so sídlom na ulici J. v I., v súvislosti s výkonom kontroly motorových vozidiel podľa zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách v zmysle vyhlášky Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR č. 578/2006 Z. z. za to, že vozidlu továrenskej značky AVIA, ev. č. I., ktoré patrilo firme S., vystaví doklady o vykonaní technickej a emisnej kontroly bez pristavenia vozidla ku kontrole a hodnoteniu stavu vozidla,

5/ dňa 3. decembra 2010 o 14:50 h po predchádzajúcej vzájomnej dohode, sľúbil úplatok v neurčenej výške Ing. S. H., zodpovednému pracovníkovi spoločnosti F. so sídlom na ulici J. v I., v súvislosti s výkonom kontroly motorových vozidiel podľa zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách v zmysle vyhlášky Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR č. 578/2006 Z.z. za to, že vozidlu továrenskej značky Škoda Felícia, ev. č. I., patriaceho Ing. K. D., vystaví doklady o vykonaní technickej a emisnej kontroly bez pristavenia vozidla ku kontrole a hodnoteniu stavu vozidla.

Špecializovaný trestný súd za to obžalovanému Mgr. S. J. uložil podľa § 333 ods. 1, § 56 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 36 písm. j/ Tr. zák. a s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., peňažný trest vo výške osemsto eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. stanovil náhradný trest odňatia slobody na tri mesiace.

V zákonnej lehote určenej v ustanovení § 309 ods. 1 Tr. por. podali proti tomuto rozsudku odvolania jednak obžalovaný a jednak prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR.

Obžalovaný v odôvodnení odvolania uviedol, že zo spáchania skutku kladeného mu za vinu sa necíti byť vinným, pretože v súvislosti s vykonávaním technickej kontroly motorových vozidiel nikomu nesľúbil úplatok. V úvodnej časti odôvodnenia odvolania prezentoval názor, že orgány prípravného konania sa dopustili procesnej chyby, keď mu bolo oznámené uznesenie o vznesení obvinenia za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a nie za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

Prokuratúra opiera svoje tvrdenia o záznamy telekomunikačnej prevádzky, ktoré však boli získané, podľa názoru obžalovaného nezákonným spôsobom, „keďže boli získané pred začatím trestného stíhania Ing. S. H. a per analogiam aj Mgr. S. J., keďže týmto boli vznesené obvinenia až 23. marca 2011 na základe týchto nezákonne získaných dôkazov“. Obžalovaný pritom upozornil aj na to, že údaje o prítomnosti vozidiel na technických a emisných kontrolách bolo možné získať aj z informačných systémov S-EKA a TESTEK.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania obžalovaný v bodoch poukázal na dôkazy, najmä výpovede svedkov, týkajúce sa jednotlivých skutkov.

Obžalovaný ako odvolateľ vyhlásil, že nikdy žiadne úplatky nesľuboval a pokiaľ pri komunikácii s Ing. H. boli uvádzané čísla nič nesľuboval, „ale len komunikoval o daných číslach a teda sa nedopustil trestného činu kladeného mu za vinu“.

Na základe týchto skutočností obžalovaný navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok

Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zrušil a spod obžaloby ho podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil.

Prokurátor v odvolaní nevyslovil námietky proti výrokom napadnutého rozsudku o vine obžalovaného a právnej kvalifikácii skutku, odvolanie bolo podané len proti výroku o treste. Podľa názoru odvolateľa vzhľadom na okolnosti prípadu okrem peňažného trestu mal byť obžalovanému uložený aj trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu. Odvolateľ v tomto smere navrhol korigovať rozsudok súdu prvého stupňa, odvolanie obžalovaného žiadal ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že špecializovaný súd rozhodol zákonne a správne.

V rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak ku správny a úplný skutkový záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom špecializovaný trestný súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si preto v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predmetné skutky sa stali tak, ako to správne zistil a ustálil na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd.

Odvolacie námietky obžalovaného najvyšší súd nepovažoval za dôvodné, pretože jeho tvrdenia, že úplatok nikomu nesľúbil boli vykonaným dokazovaním vyvrátené a tieto považoval odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa za účelové a nedôvodné.

Trestné stíhanie vo veci bolo začaté uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru zo dňa 16. júla 2010, ČVS: PPZ-96/BPK-V-2010, a v nadväznosti na to uzneseniami zo dňa 23. marca 2011 bolo vznesené obvinenie Ing. S. H. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a Mgr. S. J. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. Uznesením zo dňa 12. augusta 2011 bolo potom rozšírené vznesenie obvinenia Mgr. J. pre ďalšie štyri čiastkové skutky. Je pravdou, že v zápisnici o výsluchu obvineného zo dňa 24. marca 2011 (č. l. 31 - 32 vyšetrovacieho spisu) je zjavne nesprávne zaprotokolované, že „Obvinenému bolo oznámené uznesenie o vznesení obvinenia za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona zo dňa 23. marca 2011“. Zo spisu vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 23. marca 2011, ktorým bolo obžalovanému vznesené obvinenie pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., bolo tomuto riadne už dňa 23. marca 2011 doručené a teda v čase jeho výsluchu dňa 24. marca 2011 bol s písomným vyhotovením tohto uznesenia oboznámený. Z uvedeného vyplýva, že k žiadnemu zásadnému procesnému pochybeniu vyšetrovateľa v štádiu prípravného konania nedošlo a odvolacia námietka obžalovaného v tomto smere sa javí ako irelevantná.

Rovnako aj pokiaľ sa týka jeho námietky vo vzťahu k prepisom záznamov telekomunikačnej prevádzky (prepisy telefonických odpočúvaní) námietky obžalovaného založené na tvrdení, že sa jedná o nezákonne získané dôkazy voči jeho osobe, keďže boli získané z odposluchov inej osoby ešte pred tým, než mu bolo vznesené obvinenie nie sú opodstatnené a ako také ich najvyšší súd nemohol akceptovať. Túto námietku vzniesol obžalovaný už počas konania pred prvostupňovým súdom, ktorý sa s touto námietkou v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne zaoberal. Najvyšší súd si právnu argumentáciu prvostupňového súdu v tomto smere osvojil a na túto v celom rozsahu odkazuje, bez potreby túto znovu opakovať.

Nie je možné akceptovať odvolacie námietky obžalovaného, keď uviedol, že v telefonickom rozhovore s Ing. H. sa rozprávali len „...o číslach...“ a nie je možné tieto interpretovať tak, že sa jednalo o peňažné sumy, ktoré mal niekomu ponúkať ako úplatok. Z kontextu celej telefonической komunikácie jednoznačne a nepochybne vyplýva, že išlo o finančné sumy za vykonanie technických kontrol motorových vozidiel v rozpore s príslušnými právnymi predpismi (zákonom č. 725/2004 Z.z a vyhláškou č. 578/2006 Z.z.) ako aj, že išlo o sumy v každom jednotlivom prípade vyššie ako boli stanovené ceny cenníkom STK Motocentrum Snina v roku 2010. Odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti na základe ktorých by bolo potrebné konštatovať nezákonnosť získania záznamov telekomunikačnej prevádzky, resp. ich následného použitia ako dôkazu v konaní. Tieto dôkazy boli získané a potom použité ako dôkaz plne v súlade s ustanovením § 115 Tr. por.

S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania sa javia tvrdenia obžalovaného prezentované v odôvodnení svojho odvolania ako účelové a z hľadiska posudzovania otázky jeho viny irelevantné, pretože nemajú žiadnu oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Vo vzťahu k posudzovaným skutkom treba uviesť, že aj podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný v inkriminovanom čase preukázateľne Ing. S. H. v súvislosti s výkonom technických, resp. aj emisných kontrol motorových vozidiel sľúbil úplatky v podstate za to, že vystaví doklady bez reálnej kontroly (pristavenie vozidiel ku kontrole).

V tejto súvislosti treba poukázať nie len na doslovné prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky, výpoveď svedka I. K. (vo vzťahu ku skutku pod bodom 4/, ale aj svedkov K. N. a Ing. N. Q., PhD., ale aj ďalšie v trestnom spise zadokumentované listinné dôkazy, ktorých obsah korešponduje s obsahom telefonической komunikácie zúčastnených osôb.

Výpovede svedkov S. I., W. I. S. U. i K. Q. vyhodnotil prvostupňový súd správne ako účelové a neveryhodné. Títo svedkovia vypovedali v priebehu trestného konania celkom konformne s výpoveďou obžalovaného, pričom ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že sami mali nemali záujem na odhalení nezákonného vykonávania kontrol motorových vozidiel a že ako osoby s priateľským vzťahom k obžalovanému, sa nepochybne snažili napomôcť mu potvrdením jeho obhajoby.

Odvolacie námietky obžalovaného Mgr. S. J., najmä že prvostupňový súd hodnotil vykonané dôkazy jednostranne v jeho neprospech, sú z hľadiska hodnotenia všetkých vykonaných dôkazov v súhrne neakceptovateľné a ako také sú z hľadiska výroku o jeho trestno-právnej zodpovednosti irelevantné.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení, keď konanie obžalovaného právne posúdil ako pokračovací prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

V súlade so zákonom postupoval súd prvého stupňa aj pri rozhodovaní o peňažnom treste pre obžalovaného.

Rovnaký trest čo do druhu i výšky bol uložený obžalovanému trestným rozkazom, sp. zn. PK - 1 T 33/2012-363, zo dňa 19. novembra 2012. V prípade, napadnutia trestného rozkazu odporom a pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu (§ 355 ods. 3 Tr. por.).

Je potrebné však rezultovať, že okolnosti prípadu boli riadne vyhodnotené a aj podľa názoru odvolacieho súdu uložený peňažný trest je zodpovedajúci. Na hlavnom pojednávaní neboli zistené iné okolnosti, skutkový stav bol stabilizovaný už pri vydaní spomínaného trestného rozkazu, a preto by nebolo zodpovedajúce a spravodlivé obžalovanému sprísniť trest na základe konania vyvolaného samotným obžalovaným.

Najvyšší súd poukazujúc na uvedené konštatuje, že nezistil dôvod na zmenu výroku o treste (na základe

odvolania obžalovaného), ale toto je aj bázou na rozhodnutie o odvolaní prokurátora. Tam uvádzané okolnosti sú všeobecné a neexistujú konkrétnosti, na základe ktorých by bolo legálne odvolaniu prokurátora vyhovieť.

Najvyšší súd zistiac, že zákonu zodpovedá výrok napadnutého rozsudku o náhradnom treste odňatia slobody a celý doterajší procesný postup, na uvedenom základe odvolania obžalovaného a aj prokurátora ako nedôvodné zamietol (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.